

P r o t o k o l

sepsaný dne 17. dubna 1946 na stanici SNB Val. Polanka, okres Vsetín s rolníkem Josefem V ý c h o p n ě m, nar. 29. 4. 1903 v Leskovci, přísl. Leskovec, bydliště Leskovec čp. 52. Ve věci upálení rodiny Juříčkové v Leskovci čp. 67 a prokřesťování totožnosti na akci zúčastněného němce Jana N o w o k a.

Jmenovaný byv napomenut aby vypovídal pravdu, vypovídá:

Bylo to v roce 1945 po svátcích velikonočních v úterý ráno, když jsem se chystal s koni na pole. Na poli jsem byl za obcí Leskovcem na opačné straně, kde stála Juříčková usedlost. Už od rána asi v 7 hod. slyšel jsem rány z pušek. Viděl jsem, jak němci byli rízení polích a pasekách směrem na Juříčkovu usedlost. Po chvíli jsem uslyšel volání místního starosty L a b a j e, který stál ještě s nějakými němci a krim. kom. jehož jméno neznám. Volání, které se stále opakovalo jsem zaslechl abych zapřáhl a odejel ihned domů. Učinil jsem tak a se svým synem Josefem odejel jsem k hloučku volajících. Na okraji vesnice jsem potkal starostu, který říkal, že je na pasekách u Juříčků velmi zle, tak abych tam ihned jel. Když jsem tam jel, přisedl si ke mně na vůz nějaký civil, který jak jsem se později dověděl, byl komisařem kri. pol. v Mor. Ostravě. Tento mnerozkázal česky, abych ihned jel na paseky k Juříčkové/stavení/usedlosti. Na cestě si potom přisedl ještě jeden německý voják. Když jsme vyjeli z vesnice, říkal mneten komisař, že nyní uvidím, co dovedou partyzáni. Na to jsem mu neodpověděl. Když jsme přijížděli na paseky, říkal mně, že už 6 týdnů se tam zdržují. Na to jsem mu opět neodpovídal. Když jsme přijeli asi 120 m od usedlosti Juříčkové bylo vidět velký dým a slyšel jsem obrovské rány, z čehož usuzuji, že to byly rány z pancéřových pěstí. Rovněž se již střílelo z kulometů a pušek. Komisař mi kázal zastavit a říkal: -No a ještě nejsou hotovi. -Pak jsem tam musel zůstat stát. Na to jsem odpřáhl koně a šel jsem se podívat na kopeček odkud bylo dobře vidět na Juříčkovu usedlost. Celá usedlost byla obklopena němci a stále stříleli do budovy. Při tom SS maní kradli drůbež a jiné drobné domácí zvířectvo, které pychali do batochů. Na druhé straně stál hlouček lidí, mezi nimiž stál také Jan Jaška z pasek Hovězí, který tyto němce sem musel v noci přivést. Viděl jsem rovněž jak vyvedli nějakého civila z usedlosti, který byl lékařem partyzánů a který se vzdal němcům.

Když jsem pak znovu zapřáhl koně jel jsem nahoru blíže k Juříčkové usedlosti. Když jsem jel vedle usedlosti přes dřevěný most, ležely na něm 3 mužské mrtvoly. Když jsem přijel kousek za usedlost asi 10-15 m, viděl jsem sedět na židli nějakého civila, v němž poznávám onoho zmíněného N o w o k a vyobrazeného na fotografii. Tento seděl na židli, takže nemohu udati přesně jeho výšku. Pamatuji si, že byl plnější v obličeji, pod nosem měl krátký knírek a přes ramena měl přehozen d lší kabát na jehož barvu a přesnější popsání si již nepamatuji.

Potom jsem musel koně přepřáhnout do vozu, který byl již plně naložen různými věcmi jako peřiny, šatstvo, šicí stroj a nějaké bedničky, obilí. Tyto věci jsem zavezl do Leskovce. Potom Mucha Jan z Leskovce čp. 25 musel zavést tyto věci do Hovězí, kde snad byly tyto věci rozdány a rozprodány místním občanům.

Vyobrazeného Jana N o w o k a jsem naposled viděl, když asi v 1 hod. nasedal spolu s ostatními vojáky do autobusu.

Více nemám co podotknouti.

Protokol byl jmenovanému přečten, shledán správným a podepsán.

Val. Polanka, 17. duben 1946.

Vyslychající:

Zapisovatel:

Vyslychaný:

Podstrážmistr na ek. Podpis nečitelný

Josef V ý c h o p e ň

Za správný opis: